

IFJ-1//2010.
(IFJ-1/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Ifjúsági, szociális, családügyi és lakhatási bizottság**
Ifjúsági albizottságának

2010. július 12-én, hétfőn, 8 óra 36 perckor
a Képviselői Irodaház V. emelet 512. számú tanácstermében
megtartott üléséről

* *A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
<i>A bizottság részéről</i>	4
<i>Megjelent</i>	4
<i>Meghívottak részéről</i>	4
<i>Hozzászóló</i>	4
Elnöki megnyitó	5
A napirend elfogadása	5
Beszámoló a regionális ifjúsági szolgáltató irodák munkájáról. Előadó: Veres Judit Inez igazgató, Mobilitás Országos Ifjúsági Szolgálat	6
<i>Veres Judit Inez igazgató (MOISZ) szóbeli kiegészítése</i>	6
<i>Kérdések, vélemények</i>	7
<i>Téglásy Kristóf (NEM) hozzászólása</i>	10
<i>Veres Judit Inez igazgató (MOISZ) válaszadása</i>	14
<i>További hozzászólások, válaszadás</i>	19
<i>Határozathozatal</i>	21
Egyebek	21

Napirendi javaslat

1. Beszámoló a regionális ifjúsági szolgáltató irodák munkájáról

Előadó:

Verez Judit Inez igazgató, Mobilitás Országos Ifjúsági Szolgálat

2. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Kapus Krisztián (Fidesz), az albizottság elnöke

Ágh Péter (Fidesz)
Csizi Péter (Fidesz)
Lakatosné Sira Magdolna (Fidesz)
Baráth Zsolt (Jobbik)
Vágó Gábor (LMP)

Meghívottak részéről

Hozzászóló

Veres Judit Inez igazgató, Mobilitás Országos Ifjúsági Szolgálat
Téglásy Kristóf főosztályvezető (Nemzeti Erőforrás Minisztérium)
Magdali Csaba irodavezető (Dél-Dunántúl)

(Az ülés kezdetének időpontja: 8 óra 36 perc)

Elnöki megnyitó

KAPUS KRISZTIÁN (Fidesz), az albizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelettel köszöntök mindenkit az Ifjúsági albizottság első alakuló ülésén és nagy tisztelettel köszöntöm Veres Judit Inez kisasszonyt, a Mobilitás igazgatónőjét és köszöntöm a regionális irodák vezetőit, valamint köszöntöm természetesen a bizottság megjelent tagjait - és azt is köszönöm, hogy itt vagytok időben. A bizottság most már határozatképes és még jönnek a többiek is, úgy ahogy. Szeretném ahhoz szoktatni a bizottság tagjait, hogy az ülés akkor kezdődik, amikor ki van írva, aztán időben véget is ér; ez azért biztos, mert így legalább mindenki tudja, hogy mikor kezdtünk, és aki húsz percet késik, az meg majd elolvassa a jegyzőkönyvből, hogy mi történt.

Az alakuló ülés napirendi pontjait mindenki megkapta. Igazán egy napirendi pont van az alakuló ülés mellett, ez a beszámoló a regionális ifjúsági szolgáltató irodák munkájáról, amelyhez egy elég komoly anyag is kiküldésre került a mai napra.

A napirend elfogadása

Kérdezem a bizottság tagjait, hogy a napirendi pontokkal kapcsolatosan van-e kérdés, észrevétel. *(Nincs jelzés.)* Nincs. Akkor, aki a napirendi pontot el tudja fogadni, kérem, jelezze! *(Szavazás.)* 4. Egyhangú. Köszönöm szépen.

Még egy-két dolgot szeretnék mondani az Ifjúsági albizottsággal kapcsolatosan. A bizottság 7 tagú albizottsággá vált, ez a legnépesebb albizottság, ha jól láttam, hiszen más albizottságok 5, illetve 3 fővel alakultak meg. Ez számomra csak azt jelenti, hogy sokan érdeklődtek az albizottság szakmai irányultsága irányában.

Az itt jelenlévők közül - és köszöntjük a képviselő asszonyt *(Megérkezett Lakatosné Sira Magdolna képviselő asszony)* - senki nem volt az előző ciklusban sem képviselő, ezért nyugodtan mondhatom, ha jól csináljuk az albizottsági munkánkat, akkor legalábbis nem mutogathatunk vissza az előző ciklusra, hiszen, amint elhangzott, az albizottságok sokszor életképteleneknek tündek. Azt gondolom, hogy minden albizottság egy-egy specifikumra mutat rá és az ifjúsági albizottság azt hiszem, hogy számunkra fontos terület, tehát biztosan gondolom, hogy gyorsan, sokszor és hatékonyan fog ülni, hiszen csak az viszi előre a dolgokat, de erre majd fogok mindjárt hivatkozni itt a beszámolóval kapcsolatosan.

Alapvetően azt gondolom, hogy rá is térnénk a beszámolóra. Az első napirendi pont tehát a regionális ifjúsági szolgáltató irodák munkájáról való beszámoló. De még mielőtt mégiscsak belekezdenék, köszönténém Téglásy Kristófot, aki a minisztériumban az ifjúsági főosztály vezetője lesz. Bízom abban, hogy nemsokára, egy következő bizottsági ülésen, már beszélhetünk a bizottság részére a szakmai főosztály, illetve a minisztériumban megtartott vagy megtartásra kerülő vagy kialakításra kerülő munkáról, jelen pillanatban ez még folyamatban van. Tehát azt gondolom, hogy majd valószínű, ahogy mondták - Buksza úr is mondta -, augusztusban nem akarunk ülésezni, ezért összességében maximum a jövő héten tudunk ülni és szeptemberben, házszabályellenes, tehát csak önként tehetjük meg, hiszen gondolom, akkor mindenki elmegy szabadságra.

Tehát szeptember elején szeretném, ha lenne egy kihelyezett ülés a minisztériumban és akkor meg tudnánk tekinteni az új struktúrát, az új felállást és azt, hogy hol és hogyan fog működni az ifjúsági munka a háttérben.

Beszámoló a regionális ifjúsági szolgáltató irodák munkájáról. Előadó: Veres Judit Inez igazgató, Mobilitás Országos Ifjúsági Szolgálat

És akkor ezek után az FSHZ, a MOISZ, a RISZI-k élete. Most mindenkit megriasztottam, aki nem tudta, hogy miről van szó, de az nem is olvasta el a hétvégén a 61 oldalas beszámolót, hiszen aki elolvasta azt gondolom, hogy egy nagyon tartalmas és összefoglaló képet kapott erről az elmúlt 10 esztendőről, már leginkább is az első félév munkájáról. Való igaz, ha részben jubilálunk is, hiszen 10 esztendővel ezelőtt alakultak meg a regionális ifjúsági szolgáltató irodák és azt gondolom, hogy az egyik, számomra úgy tűnik, hogy a leghatékonyabb munkát a regionális ifjúsági irodák végzik, hiszen a beszámolóból is láthatjuk, hogy több területet fog át a mobilitás. Egyszer majd lehet, hogy a következő ülések között a mobilitást is jobban átnézzük, illetve a szakmai területeket, pontosabban fogjuk látni, átlátni a munkájukat. Hiszen itt az előszó részében mondjuk, azért elég szépen átfogóan van erről bemutatva, de azt gondoltam, hogy jelen pillanatban még pontosan nem tiszta, hogy lesz-e változás a mobilitás struktúrájában.

Addig, ami biztosnak tűnik: a regionális ifjúsági szolgáltató irodák munkája, erről tartanánk inkább, azt gondolom, egy kis visszatekintést, a munkáról való beszámolót; és azért is fontosnak tartom, hiszen nagyon sok tapasztalat van 10 esztendő alatt ebben a munkában, a 10 esztendőben is, ahogy eredetileg szerettem volna is. Nagyon jó ez az előterjesztés, hiszen egyfajta szóanalízisszerűen próbáltam az erősségeket, gyengeségeket kérni, hogy lássuk, hogy mi az, ami jól megy és mi az, amiben esetleg segítségre lenne szükség a következő időszakban.

Gondolom, hogy a beszámolót mindenki megkapta idejében korán. Abban bízom, hogy legalább az előszó, az összefoglaló részét mindenki, és legalább a hozzátartozó regionális ifjúsági szolgáltató iroda munkájába beletekint. Azért bízom benne magamban is, és azért végigolvastam, így legalább összehasonlításként is átláthatóvá válik ez a történet, illetve azt gondolom, hogy pontosabban az irodák. De ahogy beszéltük itt kint az előbb, nagyon fontos, hogy talán egymás munkájából is lehet tanulni, hiszen egyik területen más az, ami jól működik és más az, ami nehézség lehet, vagy a másik területen pedig ez már jól működő.

Megkérdezek Judit, hogy van-e esetleg szóbeli kiegészítés ehhez a munkához, szeretnéd-e valamit elmondani és akkor utána átadnám a bizottság tagjainak a szót a kérdésekre, illetve akár az irodák vezetőinek, ha van még rövid szóbeli kiegészítés ehhez a szakmai anyaghoz, akkor így át tudnánk rágni magunkat ezen a 61 oldalas anyagon. Bízom benne, hogy innen ma úgy állunk fel, hogy elindul egy jó szakmai együttműködés a parlament Ifjúsági albizottsága, illetve a regionális ifjúsági szolgáltató irodák, valamint a mobilitás irányában is és bízom abban, hogy nem először találkozunk, nem utoljára, és ez a munka, majd én is utalok rá, hiszen ebben nagyon sok olyan dolog van, ahol kapcsolódni tudunk egymáshoz.

Veres Judit Inez igazgató (MOISZ) szóbeli kiegészítése

VERES JUDIT INEZ igazgató (Mobilitás Országos Ifjúsági Szolgálat): Köszönöm elnök úr, a szót. Azt gondolom, hogy a legfontosabb, hogy a bizottság tisztelt tagjait tájékoztassam arról, hogy mely kollegáim tudtak eljönni, hiszen a hét régiókból öt régió tudta képviseltetni magát személyesen is. Magdali Csaba kollegám Dél-Dunántúlt képviseli, Ötös József kollegám Közép-Dunántúlt. Sipos Győző kollega Nyugat-Dunántúlt, Tölcsér Tímea kolleginát nem látom most, de Közép-Magyarország (*Jelzi, hogy jelen van.*) és Hajnal Árpád pedig Dél-Alföld - Észak-Magyarország és Észak-Alföld sajnos nem tudott csatlakozni hozzánk. Bízom benne, hogy a hét régióból az öt régió kellően eltérő specifikumokkal rendelkezik ahhoz, hogy láthatóvá váljék az a színesség és annak a regionális szervezeti vagy szervezési elvnek a napi gyakorlatba való átültetése és talán a regionális szemlélet

megőrzésének fontossága, ami talán garanciát jelenthet arra és bízunk benne, hogy garanciát jelent arra, hogy a mostani átszervezések, átstrukturálások talán indokolttá teszik, hogy a jövőben is a regionális szemlélet megőrzésre kerülhessen az ifjúságpolitika területén, illetve az ifjúságpolitikai háttérintézmény szervezetében.

Amit általánosságban elmondhatok, hiszen elnök úr azzal a kéréssel fordult hozzánk, hogy próbáljunk meg egy olyan reális képet alkotni az elmúlt 10 évről és bemutatni az önök számára, hogy jobban megismerhessék azokat a folyamatokat, amik elindultak, és amelyek az elmúlt 10 év alatt igencsak sokat változtak, hiszen maga a szakterület is egy nagyon fiatal szakterület, ami folyamatosan és dinamikusan kell hogy változzon és felzárkózzon a társadalmi igényekhez. Igyekszünk az európai szakmai tapasztalatokból is merítkezni, hiszen nagyon fontos, hogy olyan jól bevált gyakorlatokat és olyan letisztult folyamatokat tudjunk mi magunk is Magyarországon megvalósítani, ami mindenképpen garanciát jelenthet arra, hogy az ifjúsági munkát hatékonyan és eredményesen tudjuk fejleszteni, illetve segíteni.

Jól látható az is, hogy egy dologban nem bővelkedünk, ez pedig az emberi erőforrás kérdése. Tehát a generális általános észrevételek és a megjegyzéseink körében talán ez az egyik legfontosabb, hogy ugyan az elmúlt 10 év nagyon sok új területet nyitott meg számunkra és nagyon sok új kihívást jelent számunkra, azonban az erőforrásaink az elmúlt 10 évben jelentősen csökkentek mindenben, mégpedig anyagi vonatkozásban. De természetesen a mai napunk arról fog szólni, hogy a szakmai folyamatainkat megismerjük egy kicsit bővebben, illetve megismertessük, amiért nagyon hálásak vagyunk, hogy erre lehetőséget kaptunk. Úgyhogy azt javaslom, amennyiben ezt megtehetem, hogy a kérdéseiket szeretnénk nagy szeretettel fogadni és igyekszünk a legjobb tudásunk szerint válaszolni. És amennyiben ezt az albizottság ügyrendje lehetővé teszi, akkor azt szeretném, ha a kollegáim, az érintett kollegák tudnának választ adni az önök számára. Köszönöm szépen.

Kérdések, vélemények

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megnyitjuk a kérdések sorát. Nagy izgalommal várom az első kérdéseket. Ilyenkor mindig azt szoktam mondani, hogy akar-e valaki kérdezni, vagy rám hagyja az első 20 kérdést. Jó, köszönöm szépen.

Mindenféleképpen fontosnak tartottam – nyilván a szakmai munka ügyében is – és kerestem azokat a pontokat, ahol természetesen egy parlamenti szintű ifjúsági szakbizottság együttműködést tud találni az ifjúsági szolgáltatással, és azt gondolom, hogy a 4. oldalon a „szakmai célkitűzések, kiemelt kulcsterületek 2010-re vonatkozóan”, ennek a negyedik alpontja „az ifjúsági szakterület tevékenységeinek és eredményeinek hangsúlyosabb megjelentetése” ügye az első és legfontosabb dolog. Hiszen számomra is azt gondolom, hogy az Ifjúsági albizottságnak az a fontos, hogy egy parlamenti rendszer egy éppen aktuális négyéves ciklusban is elmondja azt, hogy fontos számunkra az ifjúsági munka, fontosak a fiatalok és az ifjúság. És ez mindenféleképpen itt összetartozik azzal, hogy egyáltalán van albizottság és mindenkit megnyugtatok, hogy amíg én vagyok, addig munka is lesz, meg albizottság is, tehát a négyéves ciklusban munkára szegődtünk.

Nagyon fontosnak találom a nemzeti ifjúsági stratégia, illetve az első cselekvési terv további végiggondolását, hiszen azt hiszem, hogy az egyik legfontosabb dolog, hogy valami elindult nemzeti szinten is. Hiszen a helyi ifjúsági tanácsok, a megyei ifjúsági tanácsok, fórumok, illetve a regionális ifjúsági tanácsok után a nemzeti ifjúsági stratégia és cselekvési terv is egy nagyon fontos dolog, ami szintén arról szól, hogy az országnak, a nemzetnek fontos az ifjúság - ebben azt gondolom, hogy amennyire tudunk segítséget nyújtani mi parlamentáris szinten, azt nagyon fontosnak tartjuk.

Az igazgatóság erőforrásainál láttam, hogy az igazgatóság 3 főállású, 1 megbízási szerződéssel rendelkező munkatárssal látja el a tevékenységet. Azt szeretném kérdezni, mert ezt nem értem – nem biztos, hogy életbevágóan fontos a kérdés -, hogy ez a 4 ember miért két

helyszínen dolgozik, hiszen alapvetően azt gondolom, hogy ennek biztos valami stratégiai oka van, csak ez így a papírból nem derül ki, mindenesetre így azt látom, hogy 4 embernek két irodát vagy két telephelyet tartunk fenn.

A GYIA alapprogram tanácsában, a 6. oldal 5-ös pontjában látjuk, hogy több tagság lejár és gondolom, hogy ez ügyben a helyettesítések, illetve a pótlások megtörténnek, hogy a munka továbbfolytatódhasson, hiszen a regionális ifjúsági tanácsokban is most járnak le a mandátumok e hónap végén és ezeket időben meg kell kezdeni a pótlásokat, hogy működőképeseek legyenek ezek a tanácsok.

Azt is láttam, hogy az információs kiadványok folyamatosan bővülnek, ez nagyon jó. Majd esetleg ebből szeretnénk egy listát, hogy miket lehet ebből látni, hol lehet ezeket beszerezni vagy leginkább is hasznosítani – nyilván sok mindennek részesei vagyunk, vagy valamilyen úton-módon megvan ez már az otthoni könyvtárban, illetve olvastuk, de azt gondolom, hogy fontos lenne, hogy ezekről egyáltalán a bizottság tagjai is ismereteket kapjanak.

Van itt szó egy szakfolyóiratról: a Mobilitás, amely folyóirat félévente jelenik meg. Az első megjelenés június 30-ra várható, ez megtörtént-e? Hiszen nyilván, ahogy beszéltük, ez a beszámoló egy kicsit korábban készült, de az én tervezett elvárásaimnak ez a beszámoló teljesen megfelel, tehát valami ilyesmit gondoltam, itt pontosabban elindult-e ez a történet.

A honlappal kapcsolatosan azt gondolom, hogy ezáltal felhasználóbarátabbá teszi az oldalakat, ez nagyon ráfér a Mobilitás honlapjára, mert, ahogy ez elindult, az katasztrófa volt, tehát normális, józan eszű, többdiplomás ember is igencsak kereste, hogy mit kellene csinálni ezen a honlapon. Tehát ebből a szempontból a felhasználóbarátabbá tétel azt gondolom, hogy egy nagyon fontos dolog, hiszen a fiatalok számára, a legkisebb gyerekek is bekapcsolják már a gépet és böngésznek az interneten, nyilván nem biztos, hogy az ifjúsági oldalakat olvassák, de azt gondolom, hogy ennél egy fokkal nagyobbak: a középiskolások biztosan és érdemes ezeket tényleg olyan állapotba hozni, hogy öröm legyen visszamenni egy-egy ilyen honlapra.

A lehetőségek között is azt hiszem egy nagyon fontos feladat az EU soros elnökségi tisztségből fakadó ifjúságpolitikai folyamatokban való aktív részvétel, valamint a 2011 első félévben megszervezendő nagyrendezvények. Azt gondolom, amiben tudunk, szívesen részt veszünk, vagy segítünk ennek a szervezésében, hiszen, és abban bízom, hogy amint a minisztérium stratégiája, struktúrája is feláll, akkor ebben a további együttműködésben kiemelten fontos számunkra ez, hiszen egy-egy ilyen soros elnökségben és bárhol, ha megmutatjuk, hogy fontos az ifjúságpolitika, az számunkra a legfontosabb.

FLP. Már sok mindenkit megkérdeztem, hogy hol vannak a pénzek, ezúton is csak azt szeretném kérdezni, hogy a februárban eldöntött pályázati pénzek sincsenek kiutalva, tehát nem az áprilist kérdezem, hanem a februárt. Ezek a pályázatok nemhogy lementek és ezek a rendezvények megtartásra kerültek, de jelen pillanatban is azt hiszem, hogy több ilyen FLP-s programban elsősorban a képzésekről tudok, ahol – most már azt kell mondanom – lassan egy másfél hónapja várják: a kollégium, a szállás, az étkezés a kifizetést. Mert a program sikeres és azt gondolom, hogy maga az FLP rendszer egy nagyszerű rendszer a fiatalok képzésére és továbbképzésére, viszont igencsak megnehezíti ennek a helyzetét a szerződéskötés. Tudom, elolvastam ebben is, hogy nagyon kevés az ember, sőt a pénzügy is az FSZH-hoz tartozik, ahol szintén kevés a humánerőforrás ennek az átfuttatására, viszont biztos, hogy megnehezíti a szakmai munkát azzal, hogy be vannak ragadva akár a szerződések, akár ezek a pénzek.

Az ifjúsági információs és képzési irodával kapcsolatosan mindenféleképpen - felírtam itt - nagyon fontosak a képzések. Ami számomra a képzéseknél még fontosabb - és elsősorban az ifjúságsegítő ügyében is - az elmúlt héten keresett engem valaki a fogadóórán és jelezte, hogy itt vagyok, megvan végre az ifjúságsegítő végzettségem, most akkor hol keressek munkát; úgyhogy nagyon fontos lenne ez ügyben az ifjúsági referensek rendszerét megerősíteni. Tudom, hogy nem a legjobbkor, nem a legjobb gazdasági korszakban merül ez fel ismét, de ahogy a beszámolóból is elolvashattuk, nagyon sok helyen akad ifjúsági referens

és leginkább is csatolt feladatkörként kapják ezt meg, ami általában sajnos inkább az elsikkadó második, harmadik, ötödik munkaköri területhez tartozik - a képzéseknek akkor lenne igazán értelme, ha ezek a képzések valóban előremutatóak lennének. Jelen pillanatban biztos, hogy azok a fiatalok, akik ezt elvégzik, szakmailag is másként látják és másként állnak az ifjúsági munkaterülethez, viszont azzal, hogy sok-sok ifjúságsegítőt kitermelünk ezeken a képzéseken, egy idő után az emberekben inkább elkeseredés lesz, hogy itt vagyok, csak minek, vagy mit csinálok magammal, tehát valamilyen úton-módon az ifjúsági referensi rendszert ki kéne találni, meg kéne álmodni és ezt hasznosítani kéne.

Jelen pillanatban egy-egy önkormányzatnál, ahol megszorítások vannak - ilyeneket tudok mesélni és mondani, mint például Kiskunfélegyháza -, nyilvánvalóan megint az önkormányzatnál, amikor megszorítás van, akkor természetesen azonnal elérte az ifjúsági diákszervezeti keretet, az Ifjúsági Alapot, a gyermek és ifjúsági önkormányzat keretét a megszorítás, tehát azonnal le kell húzni. Innentől felmerült a kérdés, hogy például az ifjúsági és civil referensnek van-e feladatköre, ha már pénz nincs hozzá, de természetesen azt gondolom, hogy ezt a kérdést csak az teszi fel, aki nem ért a területhez. Tehát valamilyen úton-módon érdemes lenne akár magát az ifjúságsegítő képzést, akár az ifjúsági szakértő egyetemi képzést is megerősíteni, de természetesen akkor látom ennek értelmét, amikor perspektívát tudunk ehhez nyújtani és ez egy fontos terület lenne.

Akadályok és nehézségek ügyében láttam több helyen is, hogy elég nehéz az ifjúsági munka környezete. Láttam, hogy az irodák, a helyiségek, az irodahelyiségek is eléggé más lehetőséget biztosítanak, hiszen akárcsak a debreceni iroda, ha jól láttam, 200-250 négyzetméteren van, míg a szegedi sincs azért olyan rossz helyen, de azért egészen azt gondolom, nem az igazi helyén van. Tehát valahol jól meg kellene találni ezeket a helyszíneket, egy olyan helyet, olyan teret kellene biztosítani, amely nemcsak ifjúsági irodaként, vagy szolgáltató térként működhetne, hanem egyfajta ifjúsági közösségi térként is. Valahol ebben kellene húzni egy szintet és azt mondani, hogy azért kell, hogy valami minőséget elérjen, egy olyan helyet, ahol jól lehet dolgozni.

És látom, hogy elég nagy a fluktuáció is az ifjúsági munka területén. Nyilvánvaló, ahogy mondtam, az ifjúsági referenseknél is azzal, hogy egyáltalán van, az is valami, de ettől függetlenül általában mindig a veszélyeztetett munkakör az ifjúsági referensi munkakör.

Ha jól láttam, egyetlen irodánál láttam, hogy elég nagy költséget vesz el a gépjármű lízingelés, ez Pécsen történt 2 gépjármű lízingelése; ez egy boldog iroda a maga boldogtalanságával, mert azt gondolom, aminek előnye van, annak épp a hátránya is, tehát valamilyen szinten nyilván ezt a belső rendszernek kell átlátni és kezelni.

Azt azért el kell mondanom a jegyzőkönyv kedvéért és Vajda Árpai kedvéért is - és hogy hazabeszéljek -, ahogy átolvastam az anyagot, a legtartalmasabbnak a Dél-alföldi Regionális Ifjúsági Iroda anyagát láttam, de még oldalszámban is, úgyhogy ennek csak külön örülök természetesen, én is a területen élek és dolgozok, és az elmúlt 20-22 évben én is ezen dolgoztam. Nyilvánvalóan ettől függetlenül természetesen a többi iroda munkáját is átnéztem és átolvastam és azokat is meg fogják külön dicsérni az illetékes jelenlévő képviselők. Azt hiszem, hogy nagyon fontos a ti munkátok és tényleg azt láttam, hogy egy-egy területen más-más terület, ami kiemelkedően jól működik, hiszen akár a gyermek és ifjúsági önkormányzati munkában is pontosan tudjuk, hogy mely területek erősek, illetve akár az ifjúsági civil szervezetek, de nyugodtan mondhatnám, akár a politikai ifjúsági szervezeteket is.

A pályázati kiírásokban is azt gondolom, hogy biztosan szoktatok egyeztetni regionális szinten is, de mindenkinek megvan a maga specifikuma, ami láthatóan jól működik évek óta és ezek beállnak. Talán a forrást lehetne egy kicsit megerősíteni, mert azt is olvastam az anyagban, hogy azért egy-egy jó európai uniós forrás bizony néha többet hoz, mint akárcsak a RISZI-nek a működési költsége, vagy akár a RIT-ek felosztható forrásköltsége. Ezen persze el kellene gondolkodni, lehet, hogy egy-egy RISZI mellé kellene egy civil

szervezetet létrehozni, ami pályázik, hogy megerősítse a RISZI működéseket. Hiszen az látható, nyilván a RISZI-k önállóan nem pályáznak, hiszen költségvetési szervként működnek, viszont a források sokkal erősebbek lennének egy-egy civil szervezetként is. Valamelyik RISZI beszámolóban azt is olvastam, hogy egy-egy civil szervezet majdnem erősebb struktúrával bír - stabilabb személyzeti és egyáltalán infrastruktúrában -, mint akár a regionális ifjúsági irodák, hiszen pályázati forrásból elég szépen meg lehetett erősíteni ezt a dolgot, hiszen azért voltak pályázati források.

Külön köszöntöm Beke Márton is, aki ifjúsági szakértőként van itt jelen és azt gondolom, nagyon sok ilyen jó pályázat megírásában közreműködtek a Marciék, azt hiszem, hogy ez egy fontos dolog lenne; lehet, hogy valahol át kéne gondolni a RISZI-k megerősítését is ezzel kapcsolatosan.

Röviden ennyit, bár simán még egy órát tudok erről beszélni, de hagyok másokat is. Szeretném megkérdezni, hogy reagáltok rá, vagy legyen kérdésgyűjtés.

Nézzük, hogy van-e kérdés a többiekénél, ilyen sok kérdés.

Először Téglásy Kristóf úr, parancsolj!

Téglásy Kristóf (NEM) hozzászólása

TÉGLÁSY KRISTÓF (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Szóban szeretnék reagálni az elhangzott egy témára. Ugye itt az EU szóba került és a közös munka. Azt kell figyelembe venni, hogy ez az úgynevezett trio-elnökség van, a spanyolok, belgák és mi zárjuk le, tehát a magyaroknak kell összehozni azokat a dokumentumokat, ami az egész triónak a munkáját átfogja ifjúságpolitikai szinten - erre a spanyolok kevésbé, a belgák nagyon komolyan készülnek -, úgyhogy ezeket a rendezvényeket bizony idén már meg kell tartani nagyrészüket, tehát nem tudunk ezzel várni a jövő félévig.

Az aktivitását az albizottságnak köszönöm, azt hiszem, hogy abban nem lesz hiány, és akkor október-november táján több ilyen egyeztetést kell majd tartani, hogy a három elnökségnek a konklúzióját a magyar elnökség alatt kell kialakítani ifjúságpolitikai téren is.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Valószínű a spanyolok azért nem aktivizálták magukat, mert focizni tanultak, de meghozta az eredményét, majd mostantól ifjúságpolitikával is foglalkoznak.

Vágó Gábor képviselő úr!

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Miért is fontos ez az egész nemcsak Magyarországon, hanem EU-s szinten. Azt látom, hogy egyszerűen a harmincon alattiak - jómagamat is ide sorolom, meg az ismerőseimet, barátaimat - nehezen tudnak integrálódni a társadalomba. Ennek két oka van, szerintem. Egyrészt mert a társadalom nem figyel rájuk, másrészt ők nem tartják azokat a normákat elfogadhatónak. És én tisztelen az a munkát, amit elvégeztetek és itt van a lenyomata, tudom, hogy nem az intézményrendszer hibája, de nem látom még a problémát megoldva, továbbra is hatalmas problémák vannak. Tényleg csak azt látom, hogy O.K., ez a munkanélküliségre is visszavezethető, a fiatalok perspektíva nélkül állnak és igazából az életpálya felvázolása az, ami a legnagyobb probléma, hogy nem látják, hogy mivé válhatnak, talán itt, ha erre fókuszálna a jövőben a munka, az sokat segítené.

A másik. Olvastam és láttam én is, mert én is dolgoztam ifjúsági területen, ez a szabályozási környezet hiányossága, tehát, ha valamiben, akkor ebben tud segíteni az albizottságunk, hogy ezt az ifjúsági törvényt végre elfogadjuk és egy olyan ifjúsági törvény születhessen meg, ami mind a minisztériumnak, mind pedig az egész intézményrendszernek megfelelő. Tehát ha más nem, de ez a négyéves minimális feladatunk - nézek az elnök úrra, és bólogat -, tehát ez nagyon fontos volna, hogy ezt az ifjúsági törvényt végre megszüljön a parlament a mi hathatós segítségünkkel.

A másik. Visszatérve még az előzőekben említett távlati dologra, hogy a demokráciára nevelés, az erőszakmentes konfliktusmegoldás, vannak rá programok, de hogy ez folyamatosan elharapózik. Tehát a fiatalok javarésze már nem a demokráciát tartja megfelelő államformának, az erőszak az egy legitim konfliktus-megoldási forma, ha ezekre egy kicsit fókuszálna a szakmai program, én annak csak örülni tudnék. Most csak tippeket adok, mert igazából önök nagyon jó szakemberek én most politikus vagyok, de hogy tényleg fontos volna, hogy a fiatalok megtanulják az erőszakmentesen. Meg amit látok sokszor, hogy azok a fiatalok kezdenek ilyen programokba, vagy járnak el intézményekhez vagy csinálnak civil szervezetet, akiknek amúgy is benne van a zabszem a fenekébe, elnézést, tehát, hogy igazából ez a gerjesztés, tehát az iskolából kirángatni ez is fontos volna.

A másik. Nekem mindig vesszőparipán volt ez a közösségi terek kérdése, tehát itt a jogi szabályozással is probléma van, tudjuk ezt is, a mi feladatunk. De szerintem - itt épp utalunk rá az EU soros elnökségre - elég volna csak kis rendezvényeket tartani és a többi pénzt pedig a közösségi térre adnánk; nem tudom, hogy ez hogy működik, milyen lehetőségek vannak ebből a szempontból, de a reprezentáció helyett talán fontosabb volna a konkrét szakmai munkának a támogatása - ezt én, mint kis ellenzéki képviselő mondom. Nagyjából ennyit szerettem volna elmondani és további jó munkát kívánok és hajrá.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Abban bízom, hogy az albizottsági munka a szakmáról szól és nem az ellenzékről. A kormányzati munkában most ilyenek vannak, most felemeltük az ellenzéket magunk közé, szakmázni szeretnénk itt az albizottságban. Valóban bízunk abban, hogy azért a négyéves ciklus legelején, vagy legalábbis az elején, születik egy ifjúsági törvény végre, hiszen egy Fidesz többségű kormánytól – és már nem akarom erőltetni ezt a kétharmadnál is több Fidesz-kormányt – azt gondolom, hogy az elvárás, tehát mi mindig is a fiatalokról szoltunk és mindig a fiatalok politikájáról, a fiatalok támogatásáról szoltunk

Én is még itt egy gondolatot szeretnék megerősíteni Vágó képviselő gondolataihoz. Azt hiszem, én egy nagy területet látok, de bízom abban, hogy a sport is komolyan foglalkozik a fiatalokkal, hiszen nemcsak a napi testnevelésről beszélünk, hanem a tömegsport, a diáksport megerősítéséről, hiszen a sport évéről is szó lesz - azt hiszem, a legfontosabb lenne ezeknek az extrém sportpályáknak a felkarolása. Nálunk Kiskunfélegyházán ez egy komoly probléma a fiataloknál, azt kell mondani, minden évben, hogy hova, mit ne verjenek már szét a főutcán, illetve a főtereken. Sajnos azt kell mondanom, hogy talán most már a '80-as évek vége óta felnőtt egy generáció és jómagam is azon fiúk közé tartoztam annak idején, akik a '80-as évek végén még Ausztriából hozták az első gördeszkákat haza, biztos, hogy az első három-négy gördeszkás gyerek között voltam. És ma is csak azt tudom mondani a fiataloknak, hogy gyerekek erre a városnak még nincs pénze, és várjuk azt a forráslehetőséget, amikor ez megoldható; mindent megnéztünk, helyet kerestünk, tudjuk, mennyibe kerül aszfaltozni, mennyibe kerülnek az elemek, bizony ez a 10-12 millió forint még sehhol nincs és nyilván egy csödközeli önkormányzatnál meg főleg elég nehéz ezt kitermelni, de lehetőséget, forrásokat kellene erre találni.

Kérdezem a képviselő hölgyet és urakat.

Csizi Péter, parancsoljon képviselő úr!

CSIZI PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Mindenképpen azért az is beszédes, hogy az EFOTT elindulása előtti nap van a mi alakuló ülésünk, hiszen a fiatalokat érintő egyik legnagyobb találkozó, fesztivál és buli holnap veszi kezdetét Pécsen, Pécs mellett, egészen pontosan Európa kulturális fővárosában, úgyhogy nagyon jó, hogy ehhez a rendezvényhez úgymond úgyis csatlakozunk, hogy a parlamentben megalakul az ifjúsági albizottság.

Képviselőtársaim nagyon sokat beszéltek egy albizottságnak a szükségességéről, nem szeretnék most belemenni azokba a pontokba, amit egyrészt önök említettek, másrészt pedig az összefoglaló anyag kiválóan tartalmazza. Inkább csak annyit szeretnék mondani, hogy vannak tervek, vannak elképzelések, de az ifjúságpolitikánál mindig az a legfontosabb, hogy érthető és kézzelfogható legyen a fiatalok számára.

Vannak: GYIÖT, EVS, DDRISZI és még hasonló gyönyörű szép, GYIA és még hasonló szép rövidítések, ezek így nekünk nagyon beszédesek és majdnem mindannyian tudjuk, hogy minek mi a célja, miért alakultak és mik a funkciói, de szerintem ennél az asztalon kívül, ha megkérdeznénk, mondjuk egy 35 év alatti fiatal itt valamelyik mellékes utcában, nem tudja, hogy milyen nyelven beszélek. Úgyhogy minden irodának és minden szervezetnek, aki a fiatalokkal foglalkozik, talán az a legfontosabb feladata, hogy kézzelfogható, mindenki számára érthető programokat adjon és ez a legnehezebb. Mert nagyon azt eldönteni, hogy most egy fiatalnak a jövőbeni boldogulását tekintve a gördeszka pálya segít, vagy éppen olyan képzéseknek a megszervezése, ami lehet, hogy egyébként számára most nem is olyan izgalmas, de egy-két év múlva mondjuk, a munkába álláshoz nyújt segítséget és lehet, hogy a megoldás az a kettő között van. A gördeszka pályán vannak olyan munkatársak, akik információval is szolgálhatnak.

Tehát ami szerintem az elkövetkezendő időszakban a legfontosabb, hogy mindenki számára helyben és kézzelfogható munka legyen. Hiszen azért a miniszteri meghallgatásoknál is nagyon sokan megfogalmaztuk pártoktól, politikai nézetektől függetlenül, hogy az ifjúságpolitikában, illetve a fiatalok mai helyzetében a legnagyobb probléma, amit Vágó képviselő úr is mondott, hogy egyszerűen nem látnak perspektívát ma Magyarországon ámblokk a vezetésben, a politikában és azokban a struktúrákban, ami ma nekik szólna. És éppen ezért inkább elmennek külföldre, inkább választanak olyan életutat, ami hosszú távon nem is biztos, hogy megoldást jelent, de a rövid meggazdagodásnak tűnő remény - amit mondjuk, egy gyorséterem nyújthat valahol Észak-Welsben - fontosabb, minthogy egy kitartó helyi munka legyen. Ezen változtatni kell és minden olyan szervezetnek, amelyik ifjúságpolitikával foglalkozik nagyon fontos a feladatuk.

Nekem egyetlenegy kérdésem lenne a beszámolóval kapcsolatban, hogy több regionális ifjúsági tanácsnál – többek között Dél-Dunántúlon is, ahonnan én is érkeztem – azt látom, hogy a megyei jogú városok nem delegáltak - ennek mi az oka, mit látnak fő problémaként. A dél-dunántúli helyzetre tudok választ adni, azt hittem, hogy ez egy speciális, de úgy veszem észre, hogy szinte mindenhol - legalábbis több helyen láttam - megvan ez az ok, megvan ez a hiba, hogy a megyei jogú városok vagy nem tartják fontosnak, vagy nem tudnak megegyezni, vagy így ez a szervezet vagy ez a szervezési rendszer nem jó és lehet, hogy ezen változtatnunk kellene. Ha ez utóbbi van, akkor itt a lehetőség, egy ifjúsági albizottsági gordiuszi csomót elég gyorsan át tud majd vágni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Valóban holnap EFOTT, tegnap meg még „Csiperó” volt Kecskeméten, úgyhogy a két rendezvény között szabadidőmben létrejött az albizottság ma. Ettől függetlenül azt hiszem, hogy a megyei jogú városok régi nehéz gondja a történetnek azt hiszem, hogy a politikai kompromisszumkészség hiánya a történet, bár erre azt mondom, hogy nyilván lehetne egy fluktuációban is betölteni ezt a posztot, de nyilván ezt még nem mi oldjuk meg.

Baráth Zsolt képviselő úr, parancsoljon!

BARÁTH ZSOLT (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Köszöntöm a jelenlévőket én is. Hangya képeben egy jelzésértékű üzenet jött elő az asztalomra, ami azt jelenti, hogy hangyaszorgalommal kell dolgozni, amit Csizi képviselőtársam elkezdett már itt pedzegetni. Az ifjúság identitástudatának, magyarságtudatának, és egyáltalán ahogy a hangya is keresi a

helyét itt a kezemen, az ifjúság is hogy hogy találja meg a helyét a következő években vagy évtizedekben Magyarországon, én mindenképpen egyetértek ezzel a gondolatmenettel.

A beszámolóval kapcsolatban egy nagyon általános kérdést tennék fel tulajdonképpen. Nagy feladat, kihívás volt számomra ezt a 61 oldalt átböngészni, megmondom őszintén nem is sikerült teljes mértékben és egy kicsit önző, egoista módon próbáltam az Észak-alföldi regionális részt megnézni, és itt 2009-es dátummal már szó van arról, hogy el kellene készíteni – ez még az előző kormányhoz az idejébe datálódik – egy ifjúsági stratégiát. A kérdésem csupán annyi lenne, hogy mivel közben kormányváltás volt, akkor mi lenne az a főcsapás irány, amivel meg tudnák a regionális irodák, vagy akár a kormány által befolyásolva vagy nem befolyásolva, ez más döntés, az ifjúsági stratégiát legalább a következő négy évre - sok minden elhangzik a beszámolóban, de akkor egy kicsit talán most néhány szóban összefoglalva.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az ifjúsági stratégia már létezik, a csapásirányok benne vannak, azt gondolom, hogy lépkedni kéne lassan rajta.

Köszöntöm Ágh Péter képviselő urat, itt foglaltunk elől egy helyet, hogy jobban lássuk egymást.

Átadom a szót Lakatosné Sira Magdolna képviselő asszonynak.

LAKATOSNÉ SIRA MAGDOLNA (Fidesz): Szeretettel köszöntök mindenkit és egy kicsit elkésérít, hogy pontosan az Észak-alföldi és az Észak-magyarországi RISZI-k nem tudnak jelen lenni, hiszen talán a két legnagyobb ifjúsági népességű régióról van szó. Ugyanakkor szeretném őket megdicsérni, különösen az Észak-alföldit, amire sokkal nagyobb a rálátásom, hogy mennyire jól végezték az elmúlt időszakban a munkát, hiszen olyan kistelepülésre, mint Túristvándi is el tudtak jutni az elmúlt időszakban azok a tevékenységek, amiket nyújt az ifjúsági iroda. Ugyanakkor szeretném azt is megfogalmazni, hogy változtatni kellene, mert nem érzem azt, hogy a helyi közösségi aktivitások lennének az elsődlegesek, azoknak a segítése, illetve a helyi közösségeknek a formálása, különösen ifjúsági területen, ahol igen nagy az ifjúsági közösségekben a fluktuáció. A figyelem nagyon gyorsan tud változni és ezt nem érzem az irodák részéről, hogy ennyire gyorsan tud változni a szolgáltatási paletta is, ahogyan egyébként változik a világ és polgármesterként is tapasztalom, hogy fel kell kötni a fehérműt, ha a fiatalokkal versenyt akarunk tartani valamilyen szinten, hogy bevonjuk őket a helyi települési közösségi életbe.

Tehát azt gondolom, hogy át kellene tekinteni az eddigi feladatokat és meg kellene nézni, hogy mi az, ami fölött elment az idő, mi az, ami már egy kicsit elavult. Lehet, hogy régi dolgokat is újra elő kellene venni, mert az sem igaz, hogy folyamatosan fejlődik egyenes arányban az ifjúsági közösség, hiszen közösségek alakulnak, mennek szét és remélhetőleg keletkeznek újak, ahogyan változik a bennük lévő személyzet is. És ugyanazt tartanám fontosnak, hogy ahogyan a szolgáltatási paletta változik, kicsit változnia kellene a pályázati kiírásoknak, igazodni kellene a fiatalok igényeihez jobban, mert gyakran tapasztalom azt, hogy sokszor ugyanarra lehet éveken keresztül pályázni és nincs meg arra a lehetőség, hogy egy kicsit továbblépjen az a helyi közösség, ami már elkezdett ebben dolgozni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nem akarom mentegetni a nem jelenlévő RISZI vezetőket, de az elmúlt héten, kedden szülte meg a kisagyam ezt a gyorsított eljárást és ezek után is még mindig attól izgultam, hogy a napi bizottság mikor ülésezik, mikor kezd a parlament frakció és egyéb elfoglaltságaink hogyan állnak be, így elég nehéz természetesen tervezni, hiszen másra sem, meg a főbizottságra sem szerettem volna rászervezni, így elég szűk volt az idő. Inkább köszönöm, akik jelen vannak, nyilvánvalóan, aki nincs jelen, azért el kell mondanom, hogy július 12-e van, és függetlenül attól, hogy tegnap még „Csiperó” volt,

azért nyár közepe van, és lehet, hogy korán kellett kezdeni, de ezt csak úgy vegyék, hogy előny volt, mert még hűvösben lehetett érkezni, kánikulában pedig hazafelé indulni, hacsak nem lesz valami hosszú értekezlet ma még a Mobilitás központban.

Nálam is közben eszembe jutott két dolog, két kérdés. Az egyik: merre kellene elindulunk, hogy a nyári diákmunkát valahogy felerősíteni tudjuk, hiszen azt gondolom, hogy nem csak az a fontos, hogy a gyerekek keresnének valamennyi kis pénzt, de hogy megtanulnának dolgozni, megtanulnák valamilyen szinten értékelni a munkát és azt a pénzt is, amiért megdolgoznak. Erre abszolút ez a néhány Meló-Diák és hasonló nevű intézményen kívül - az is visszaszorulva és befulladás - valamire kellene nevelni a fiatalokat, tehát ez is egyfajta iránynak kellene, hogy legyen.

A másik pedig, hogy ünnepelnek-e valahogy külön-külön vagy egyben a RISZI-k a 10 éves évfordulót nagy tortával, hiszen a Dél-alföldi régiós anyagban láttam, hogy készülünk erre az őszi folyamán, a regionális konferencián, illetve szakmai konferencián - de lesz-e erre valami központi rendezvény, biztos lesz, mert ennek legalább örülünk.

Vágó Gábor képviselő úr jelezte még a hozzászólási szándékát.

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Eszembe jutott pont a kistélepléseken az ifjúsági munkával kapcsolatban, hogy az IKSZT programmal kapcsolatban, a Mobilitás mellett működik, vagy együtt, van valamiféle együttműködési munka. Azért, ha létrejönnek ezek a közösségi terek, akkor utána a szakmai munka garantálva lesz-e, mert az egy jó mintaprojekt lehet és talán az elmúlt ciklusnak az egyetlen olyan újítása, ami tényleg a vidék felemelésére és a vidéki ifjúság megtartására irányul, ha viszont az is csődbe megy, utána nehéz lesz még egyszer újabb dolgokat kitalálni, csak ennyi.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akar-e még kérdést feltenni valaki, vagy egy kört lezárhatunk itt, az első nagy kört. *(Nincs jelzés.)*

Ha nincs, akkor Judit megadnám neked a szót. Köszönöm.

Veres Judit Inez igazgató (MOISZ) válaszadása

VERES JUDIT INEZ (Mobilitás Országos Ifjúsági Szolgálat): Köszönöm szépen én is a szót és a lehetőséget a válaszadásra. Ugyan azt gondoltam, hogy jellemzően a kollegáim fognak válaszolni, de nagyon sok olyan általános kérdést kaptunk, amire talán akkor én most gyorsan, inkább csak címszavakban, válaszolnék.

Az első kérdés az volt, hogy az igazgatóság miért két telephelyen van, amikor mindösszesen 3 fő, plusz 1 megbízási szerződéses. Ennek az az oka, hogy nincsen a Mobilitásnak jelen pillanatban telephelye, ahol kényelmesen el lehetne férni, igazából igazgatóság sincsen, csak ahol én vagyok, ezt a címkét ráragasztottuk arra az épületre is - egyrészt ez az oka. Másrészt pedig az az oka, hogy az a kollegánk, aki megbízási szerződéssel egy másik telephelyen látta el a tevékenységét, ő a határon túli ifjúsági munkával foglalkozik és kialakítottunk egy olyan irodahelyiséget, ahol a határon túli magyar fiatalok - akár ügyintézés szempontjából is, akár információszerzés, vagy ha éppen egy telefonra van szükségük - akkor mindig be tudjanak férni. Számukra teljesen elkülönítetten egy olyan helyiséget próbáltunk pótolni, ami Márton Áron Szakkollégiumban rendelkezésükre állt és az elmúlt időszakban pedig hiányzott az ő életükből, tehát ez az oka annak, hogy van egy külön irodahelyiségünk, ahol a határon túli fiatalok és szervezetek életét próbáljuk segíteni.

A következő kérdés a RIT-es és GYIA mandátumok lejárása. Természetesen, ahogy azt az ügyrend előírja számunkra, minden titkár - akár a RIT-ek, akár a GYIA tekintetében - jelzi megfelelő módon a delegáló szervezetek számára, ha valamelyik tag mandátuma lejáróban van, és igyekszünk természetesen mihamarabb pótolni a kieső emberi

erőforrásokat. Ezzel kapcsolatosan egy kicsit ugrok, mert a GYIA-val kapcsolatban volt egynéhány dolog, akkor ezt így csomagban.

A pályázati kiírásokról mindig a regionális ifjúsági tanács határoz, igyekszünk mind titkárság, mind szakmai tanácsadói ezeknek a testületeknek folyamatosan felmérni a régiós igényeket és folyamatosan tájékoztatni arról a tanácsot, hogy mik lennének azok a szükségletek az adott régióban, amire a legfontosabb lenne, hogy pályázati felhívás szülessék. Természetesen nem vagyunk döntési helyzetben, tehát mi javaslattevőként veszünk részt ebben a folyamatban. Bízunk benne, azt gondolom, hogy az elmúlt években már sikerült olyan szakmafejlesztésekre is forrásokat elkülöníttetni, ami túlmutat azon, hogy programokat és rendezvényeket támogatnak vagy akár eszközbeszerzést ezek a testületek, lényegesen minőségibb programokra is van már mód. Nagyon nehéz egy folyamatosan apadó forrásból megoldani azt is, hogy egyfelől meglegyen a hagyományos értelemben vett és nagyon fontos szabadidős programokra a támogatás és mindemellett valamiféle szakmafejlesztő programokat is lehessen támogatni.

A megyei jogú városok, nyilván itt a kollegáim majd el fogják tudni mondani, hogy alapvetően az ő régiójukban, ahol ez felmerül, milyen problémát tudunk látunk a háttérben. Jellemzően a meg nem egyezés, ami azért általánosságban elmondható; nagyon nehéz a megyei jogú városoknak egységesen egy képviselőt biztosítani, hiszen minden megyei jogú város szeretné a maga képviselőjét ebben a testületben viszontlátni, tehát ez egy ilyen problémát ölel fel.

A szakmai folyóiratunk, amit ígértünk, június 30-ra el is készült, de egyelőre még a számítógépen pihen. Ennek az a gyakorlati oka, csakúgy, mint ahogy elkészültek a regionális ifjúsági helyzetelemzések is mind a hét régióban, ezek is nagyszerű összefoglalásai lesznek a régióban folyó folyamatoknak, illetve önmagában a hivatalok élethelyzetének és annak a környezetnek, ami a fiatalokat körülveszi.

Amiért ezek a dokumentumok még nem publikusak, és amiért nem kézbe foghatóak, annak elsősorban az az oka, meg szeretnénk várni, hogy a minisztérium amint kialakítja az új struktúráját és amint újragondolja a Mobilitás helyét és szerepét. Azt gondoltuk, hogy akkor lenne egy nagyon elegáns és szép beköszönő, ha az új Mobilitást – akármilyen formában is – ezeket a dokumentumokat a megfelelő lógóval ellátva, a megfelelő névvel tudnánk megjelentetni és ezért nem akarjuk most ezt a lépést elsietni, de a szakmai anyag áll, úgyhogy az megvan.

A nemzeti ifjúsági és információs adattárunk folyamatos fejtörést okoz. Egyetértek azzal – sajnos egyet kell értenem -, hogy nem felhasználóbarát a NIIDA, rengeteget fejlesztjük, fejleszthetjük. Van egy kommunikációs munkacsoportunk, minden telephelyünkön képviselik magukat ebben a munkacsoportban a kollegák, rendszeresen: havi, kéthavi rendszerességgel újragondolják, átnézik, visszajelzéseket kérnek, tesztelgetik a felületet és folyamatosan kérjük a fejlesztőt, hogy javítson, még messze nem az a színvonal és az a valóban felhasználóbarát felület, amit el szeretnénk érni, de sokat javult és remélem, hogy a közeljövőben egészen meg fog tudni majd újulni.

Az EU soros elnökségről főosztályvezető úr már néhány gondolatot megosztott, természetesen mi is minden erőnkkel azon vagyunk, és azon leszünk, hogy ezek a szakmai programok hazánk jó hírét vigyék majd mindenféleképpen és nagyon tartalmas és szakmailag nagyon magas színvonalú rendezvényeket tudjunk majd megvalósítani.

Az FLP-val kapcsolatban az a kérdés, hogy miért nem lett még kifizetve a februári, ennek az a nagyon egyszerű oka, ami egyfelől nem annyira egyszerű, másfelől pedig egyáltalán nem jó hír a pályázók számára, újra lett gondolva az a szerződés, amit a bizottság minden évben az irodák rendelkezésére bocsájt, ez nem egy rugalmas szerződés, ez egy nagyon kötött forma. Tehát itt, ha bármit a nemzeti iroda meg szeretne változtatni, akkor azt külön engedélyezési folyamaton keresztül teheti meg. Erre vártunk, ugyanis az elmúlt évek

tapasztalatai azt mutatták, hogy a szerződés maga nem tartalmaz kellő garanciát arra, hogy az esetlegesen nem a megfelelő célokra fordított támogatási összegek, vagy azon projektek, amelyekről utólagosan kiderül, hogy nem valósultak meg, a pénzeszközöket vissza lehessen követelni. Ez most tudom, hogy ilyen lelketlenül hangzik, de mégis egy nagyon fontos eleme annak, hogy a közpénzeket – akár uniós forrás, akár hazai forrás – a legmegfelelőbb módon használhassuk fel, illetve használtassuk fel. Ennek érdekében kellett a szerződéseket újragondolni, módosítást kérni a bizottságtól, amit megkaptunk, és ezért csúszásban vagyunk, ez kétségtelen tény, illetve az is egy nagyon fontos szempont a szerződéskötések tekintetében, hogy ez egy kétoldalú folyamat, tehát nagyon sok szervezet még nem küldte vissza az aláírt szerződését, ilyen esetek is vannak - de kétségtelen a mi felelősségünk ebben.

A képzéseket említette elnök úr. Valóban a Mobilitás, mint akkreditált képző intézmény, rengeteg erőfeszítést tesz annak érdekében, hogy akkreditált képzéseket biztosítson mind a szakemberek, mind a fiatalok számára. Úgy tűnik, hogy ez egy nagyon jó út, az elmúlt jó egy év igazolta azt, hogy erre valós kereslet van és a nem formális tanácsai módszerek rendkívül fontosak. A fő célkitűzése a Mobilitásnak a képzések tekintetében mindenképpen az, hogy valamilyen módon ezeket el tudjuk a munkaerőpiacon is ismertetni, és mint olyan gyakorlati tapasztalat, olyan készség és kompetenciafejlesztés, ami a munkaerőpiacon való boldoguláshoz elengedhetetlen egy fiatal számára, az valóban értéket képviseljen a foglalkoztatáspolitikai területén is.

Az ifjúsági referensek, illetve az ifjúságsegítők elhelyezése tekintetében a legfőbb problémát az okozza, hogy jelenleg az ifjúsági referensi pozíció betöltéséhez diploma szükségeltetik, viszont az ifjúságsegítő képzés felsőfokú szakképesítést ad, így aztán egy nagyon komoly szakadék tátong a foglalkoztatási szektor és az oktatásból kikerülő fiatalok esetében. Azon dolgozunk, hogy ezt a szakadékot valamelyest csökkentsük. Nyilvánvalóan ehhez a foglalkoztatáspolitikai szakemberekkel egy nagyon szoros együttműködésre lesz szükség, hiszen ők tudják megmondani nekünk azt, illetve ők tudják a munkaadók felé azt az igényt kialakítani, ami esetleg az ifjúságsegítő hallgatókat számos olyan területen is elhelyezhetik, amely nem feltétlenül egyértelműen egy ifjúságsegítő számára kiírt szakterület, de mégiscsak az ő képességei, kompetenciái alkalmassá tehetik arra, hogy ilyen tevékenységeket ellásson. Ez mindenképpen szoros együttműködést igényel és a Mobilitásnál magasabb szinten kell, hogy erről döntések szülessenek.

A nemzeti ifjúsági stratégia egyébként pontosan azért, mert egy horizontális szemléletet képvisel, megteremti annak a lehetőségét, különösen a cselekvési terveken keresztül, ami a Mobilitást is felruházta, feljogosította néhány olyan új lehetőséggel, hogy a más minisztériumok, más szakterületek hasonló háttérintézményeivel elkezdhessük az együttműködést, elkezdhessük a tárgyalásokat a tekintetben, hogy hogyan tudjuk a fiatalokat még jobban integrálni a társadalomba. Hiszen jól látható, hogy a társadalomnak erre van igazán igénye és az ifjúsági munka egy szeletét kell hogy képezze annak, és mindenképpen a fiatal oldaláról, a fiatal szempontjából kell megközelíteni a mi munkánkat is. Tehát elengedhetetlen, hogy akár a szociális területen, akár az oktatási területen, akár a foglalkoztatáspolitikával közösen alakítsuk azt a környezetet, ami a fiatalnak az egészséges felnövekvéséhez, a családalapításhoz, az önálló életvitel kialakításához elengedhetetlen. Én ebben egy nagy lehetőséget és potenciált látok, nyilvánvalóan most a szervezet újragondolását követően lesz alkalom arra, hogy erről mélyebben és egészen konkrét szinten tudjunk beszélni.

Az irodák valóban eltérő infrastruktúrával rendelkeznek, aminek elsődleges oka az, hogy anno 2000-ben, amikor megalakultak az irodák, akkor a megyei önkormányzatok kvázi megpályázták annak a lehetőségét, hogy az irodákat elhelyezzék. Azóta sok minden történt, 10 év nagyon hosszú idő, úgyhogy voltak kellemetlen pillanatok az életünkben; volt, amikor sajnos már nem hosszabbította meg a megyei önkormányzat a szerződést. Ilyen volt például a

Közép-magyarországi régió, akinek egy hónapja volt, hogy valamilyen módon egy új telephelyet találjon és ott a munkáját folytatni tudja, tehát vannak ilyen nehézségeink. Valóban nem egyforma az egyes régiókban az önkormányzatok hozzáállása, az infrastrukturális lehetőségek, mert sok esetben valóban nem arról van szó, hogy feltétlenül nem szeretnének megfelelő körülményeket biztosítani, hanem az önkormányzat lehetőségei is korlátozottak.

Az autók lízingjei, hogy kellemetlen dolgokról is természetesen beszéljünk. Valóban ez egy örökség. A hivatal, amikor átvett bennünket, ezeket a lízingszerződéseket is megörökölte velünk egyetemben, ami egyáltalán nem praktikus és kellemes - a problémát próbáljuk megoldani. A nagy probléma az, hogy az éves beruházási keretünk nem teszi lehetővé, hogy az autókat egy másik konstrukcióban bérelni tudjuk.

Remélem, nem hagyok ki egyetlen fontos kérdést sem.

Nagyon fontos a szabályozási környezet. Mi is azt látjuk, és azt tapasztaljuk, hogy nagyon nehéz úgy együttműködések - idézőjelben - „kikényszerítünk”, vagy legalábbis kezdeményeznünk, illetve olyan szolgáltatási palettát kialakítanunk, ami sokkal tisztábban és sokkal egyértelműbben fogalmazza meg és jogosít fel bennünket, mint háttérintézményt arra, hogy akár például a helyi ifjúsági munka fejlesztés tekintetében egy önkormányzattal mi partneri viszonyba tudjunk kerülni. Ez jelen pillanatban elsősorban az emberi hozzáállásokon és a kapcsolatrendszeren múlik. Ahol erre van fogadókészség, ott nagyon nagy látványos eredményeket tudunk elérni – lásd: a tavalyi évben például elkészült a Tolna megyei ifjúsági stratégia, ami egy nagyszerű dolog; de jelen pillanatban nincsen egy olyan jogszabály, ami erre bennünket egyértelműen feljogosít, csak úgy, mint ahogy az oktatás tekintetében. Az is elhangzott, hogy nagyon fontos lenne a fiatalokat kiemelni az iskolából, az iskolai környezetből a szabadidejükben, tehát hogy ott van egy hatalmas bázisa a fiataloknak, akik a szabadidejüket nem biztos, hogy megfelelő módon el tudják tölteni lehetőségek híján.

Nagyon fontos lenne, hogy az iskolákban, vagy az iskolák környékén legyenek közösségi terek, legyenek olyan ifjúsági munkások, szakemberek, akik alternatívát tudnak a fiataloknak kínálni - jelen pillanatban nem nagyon tudjuk ezt a lépést megtenni. Egyébként ez egy nagyon alkalmas terep lehet az ifjúságsegítőknél, akik a szabadidőt tudnák jobban szervezni, mondjuk az oktatási intézményeken belül. Akár pedig a diákönkormányzatok kérdésköre, ami a demokrácia tanulásnak egy rendkívül fontos terepe, ahol a vitakultúra fejlesztéstől kezdve – nem sorolom az összes kompetenciát – mi minden fejlődhet, amikor a fiatal megéletheti azt, hogy ő a közösségért tud tenni és módjában áll a társainak az érdekeit képviselni, illetve számukra programokat szervezni. Ezek olyan fontos tanulóterep, amire talán az oktatáspolitikában egyszerűen fizikailag nincsen erre potenciál, viszont ott van az ifjúsági szakterület, aki meg egyszerűen csak nem jut be ezen a kapun.

Elnézést, hogy hosszú vagyok, de rengeteg kérdést kaptunk nagy-nagy örömünkre.

Igen, valószínűleg képviselő úr az Észak-Alföld tekintetében a regionális ifjúsági stratégiára gondolt. Valóban ez egy tervünk, hogy a régiók szintjén is, hiszen azt láttuk - és azt gondolom, hogy a beszámoló is ezt tükrözi -, hogy nagyon mások az adottságok az egyes régiókban. Másra van szükség, nem biztos, hogy ugyanazok a fejlesztő folyamatok az eredményesek, vagy a célravezetőek, és ami egy nagyon fontos dolog, hogy ha a fiatalból, mint egyénből, mint identitásból indulunk ki, egy kistelepülés-településszerkezetűig megy-e, vagy régió, messzemenőkig más igényeket támaszt, hiszen a fiatalnak sokszor azt jelent problémát, hogy a szomszéd faluba az iskolába elmenjen. Tehát értelemszerűen nagyon sok olyan speciális szempont van, amit mondjuk egy regionális ifjúsági stratégia jól meg tud fogalmazni, le tud írni és esetlegesen tudnak rá alternatívákat is egy cselekvési terv formájában biztosítani.

Ami a jelen pillanat fő problémáját jelenti, az mindenképpen az, hogy jelen pillanatban nem lenne gazdája ennek a regionális ifjúsági stratégiának, mert amikor ezek a folyamatok

elindultak - és van néhány régió, ahol nagyon kiemelkedő és nagyon előrehaladott állapotban van - ez jellemzően az ifjúsággal foglalkozó szakemberek részéről keletkezett szükséglet, vagy igény. Viszont, amíg az önkormányzatok, vagy amíg a kormányzat nem helyezi el valahova, mint felelős a regionális ifjúsági stratégiákat, addig annak nincsen – idézőjelben – „kényszerítő ereje”, annak nincsen feltétlenül semmiféle olyan hatása, ami egy igazodási elvet adhat, ez még mindig megmarad az önkéntesség szintjén, lesz, aki elfogadja, lesz, aki nem. Tehát ez egy nagyon fontos szempont lenne, ha esetleg az albizottság arra tudna valami alternatívát kínálni, vagy kitalálni egy olyan jó struktúrát, amiben ennek lehet relevanciája - jelenleg valóban nincsen.

Még mielőtt az utolsó előtti kérdésre válaszolok, válaszolnék az utolsóra, hogy a végén maradjon a kellemesebb téma. Az IKSZT-kel kapcsolatban én is azt gondolom, hogy egy új lehetőséget kaptunk és a szakterület is egy új lehetőséget kapott azzal, hogy a kialakításra kerülő integrált közösségi szolgáltatókkal egyben kötelező feladat lesz az ifjúsági legalábbis: információszolgáltatás, de bízunk benne, hogy azért sok-sok IKSZT-s kollegát fogunk tudni kicsikét megfertőzni az ifjúsági munka szépségeivel. Bízunk abban, hogy ebben a munkában jelentős részt tudunk vállalni, a minisztérium ennek érdekében harmadik éve támogatja a megyei ifjúsági szakmai módszertani központokat, merthogy az jól látható volt, hogy 4 fős stábokkal a régiós irodáknak egyszerűen nem lesz fizikai kapacitása arra, hogy helyenként egy-egy régióban 100 fölötti integrált közösségi szolgáltató térrel folyamatos napi szakmai kapcsolatban álljon. Ezért ennek a rendszernek van egy megyei lába, egy pályázati forrásból támogatott megyei lába, ami természetesen stílusát tekintve, mint pályázat, nem egy életbiztosítás, ez kétségtelen tény, jelen pillanatban ez áll és működik és az ő feladatuk az, hogy akár a terepen, akár pedig telefonon, e-mailen, egyéb módon folyamatosan rendelkezésre álljanak.

Egyébként e tekintetben volt is egy kis nehézség a rendszerünkben. Azt gondolom, hogy ezen a fórumon fontos erről is beszélni, vagy ezt is megemlíteni, hogy kicsit nehéz az értelmezése a megyei és a regionális hálózatnak e tekintetben, hiszen van egy háttérintézmény, aminek van egy regionális hálózata és van egy pályázati forrásból létrehozott megyei hálózat, és azért nagyon sok tekintetben a feladatkörök összecsúsznak, azok azonosak, és itt a hatáskörök kérdése még mindenképpen tisztázásra vár a jövőben.

Az utolsó kérdés a 10 éves jubileumi ünnepségsorozat. Ezt egy ünnepségsorozatként képzeltük el, központi rendezvényt tervezünk csinálni, mert azt gondoljuk, hogy az adott régióban folyó szakmai munkát az adott régióban lehet a legeslegméltóbban megünnepelni, hiszen ott vannak azok a szakemberek, akik a 10 évet végigkísérték és rengeteg szakmai erőforrásokat tettek a folyamatok előre vitelében. Már volt Észak-Alföldön egy egészen rendkívüli ünnepi megemlékezés egy nagyon kellemes piknikkel egybekötve, ahogy hallottam, sajnos nem tudtam részt venni – és a többi régióban is. Elsősorban megvárjuk az őszt, megvárjuk azt, hogy lássuk, hogy a Mobilitás milyen körülmények között és a regionális hálózat hogyan tud továbbdolgozni és bízunk benne, hogy lesz alkalom arra, hogy méltóképpen megünnepeljük a hét régiós irodának a létrehozását, megalapítását. Köszönöm szépen a szót és elnézést, hogy hosszú voltam.

ELNÖK: Köszönjük szépen a válaszokat, rövidebben nehéz lett volna válaszokat adni.

Azt szeretném kérni, hogy ha az irodavezetők részéről lenne reagálás még, akkor ezekre adjunk lehetőséget, nehogy aztán úgy menjetek haza, hogy az ne hangozzon el. Tehát rövid reagálások következnek - az óra egyébként siet, úgyhogy nyertünk két percet, de ettől függetlenül arra kérlek benneteket, hogy röviden reagáljatok, hátha van még kérdés, vagy viszont reagálás.

Magdali Csaba, parancsoljon!

További hozzászólások, válaszadás

MAGDALI CSABA (Dél-dunántúli Iroda): Köszönjük szépen a megszólalási lehetőséget. Magdali Csaba vagyok a pécsi irodából Dél-Dunántúlról. Néhány felvetésre csak kiegészítést szeretnék tenni. Valóban nekünk is nagyon komoly teher a személygépkocsi lízingelése, az intézmény költségvetésének egy jelentős részét elviszi, és nagyon várjuk a jó megoldást erre.

Köszönjük szépen Pécs városának az eddigi támogatását, hiszen nagyon hosszú ideig hozzájárult az iroda működtetéséhez; ez a céljainknak megfelelő iroda és nagyon bízunk benne, hogy a jövőben is találunk majd valamilyen megoldást az iroda további működtetésére.

A közösségi terekre szeretnék reagálni. Én is úgy gondolom, hogy a közösségi tereknek rendkívül fontos szerepük van a helyi fiatalok összetartásában, különösen úgy, ha megfelelő szakember áll még ezek mellett a közösségi terek mellett és ezek a szakemberek állandó kapcsolatot tartanak a fiatalokkal. Alapvetően úgy gondolom, hogy a szolgáltatás, illetve az érintkezési felületek megnagyobbítására volna szükség, tehát hogy kevesen vagyunk a szakmában; igaz, hogy sok ifjúságsegítő képződik, de látjuk, hogy nem tudnak elhelyezkedni. Ha megvizsgáljuk egy-egy régió az ifjúsági szolgáltatási palettáját, akkor láthatóan nem nagyszámú szakemberről beszélünk, így esélyesen sokkal kevesebb fiatallal tud kapcsolatba kerülni, ezért a hatások is sokkal kisebbek.

Az IKSZT-vel kapcsolatban még elmondhatom, hogy a módszertani központokkal nagyon jól együttműködünk. A módszertani központokkal közösen tervezünk, közösen értékelünk és így ilyen formán gyakorlatilag azt reméljük, hogy el tudjuk juttatni a híreinket és a szándékainkat a fiataloknak a kistelepülésekre. Az azért még elmondható, hogy ez az IKSZT program rendkívül lassan indul el és az ifjúsági szakma már egy ideje ugrásra készen van, mi több az ifjúsági szakma képviselője a településeken a polgármestereket és azokat a kontaktszemélyeket, akik ezen a területen elvileg döntési helyzetben vannak, már igencsak régóta ostromolják. Szinte már le kell őket állítani, hogy hát még nem látjuk a beruházást, hát még nem látjuk a közbeszerzési eljárás végét, és így nagyon sokan nem fogják tudni megnyitni a közeljövőben ezeket az integrált közösségi szolgáltató tereket - de a szolgáltatók készen vannak, és már tolnák az információkat. Ennyit szerettem volna elmondani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen igazgató úrnak. Van-e még reakció? *(Nincs jelzés.)* A bizottság tagjait kérdezem, hogy van-e még kérdés, észrevétel.

Lakatosné Sira Magdolna!

LAKATOSNÉ SIRA MAGDOLNA (Fidesz): Nem kérdés, hanem azt gondolom, inkább arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy mivel kellene foglalkoznunk, mint bizottságnak az IKSZT kapcsán. Gyakorlatilag nagyon sok kistelepülési önkormányzat nem tudja megelőlegezni a beruházást, nemcsak önkormányzat, hanem civil szervezetek sem. Ha el tudná érni a bizottságunk azt, hogy közvetlen vállalkozói kifizetés történhessen a pályázatban, akkor azt gondolom, hogy ez egy óriási segítség lehetne ezen a területen, úgyhogy ebben kellene közösen a következő ülésen elindulnunk.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Baráth Zsolt képviselő úr!

BARÁTH ZSOLT (Jobbik): Nekem tulajdonképpen kettő rebellis gondolatom lenne. Lehet, hogy LMP-s képviselőtársam rögtön majd elkezd velem vitatkozni, de szoktunk, ez már nem újdonság egyikünknek sem, azért vagyunk itt igazából, azért is.

Az egyik az, hogy ezen a szinten, tehát akár regionális vagy megyei, vagy megyei jogú városi szinten, tehát politikusként vagyok itt, mindenképpen nézzék el nekem ezt a felvetést

annál is inkább, mivel jobbikos politikusként vagyok itt. Gondoltak-e arra ebben az ifjúsági stratégiában, hogy a nemzetpolitikai stratégia ifjúságpolitika részeként, akárhogy lehet ezt értelmezni, hogy ezen a szinten a cigány fiatalokat hogyan lehet integrálni, milyen programokat lehet készíteni, kitalálni, elképzelni, ugyanis nagy szükségük van rá, mint tudjuk.

A másik rebellis gondolatom pedig az lenne, hogy épültek 10-20 éve Magyarország megyei jogú városaiban, kisebb-nagyobb településein ezek a plázák, nem arra a Tesco, meg Auchan, meg mit tudom én, milyen bevásárlóközpontokra gondolok, ahol inkább csak ez a diszkontszerű árusítás működik, hanem ahol vannak különféle üzlethelyiségek, meg presszók, tudják vagy tudjátok, mire gondolok. Gondoltak-e arra ifjúságpolitikai szempontból, meg az integráció szempontjából is, nemcsak a cigány fiatalok integrálására gondolok, hanem úgy általában, az identitásukat veszített fiatalok gondolatvilágának az átformálására - hogy ilyen nagyon csúnyán fejezzem ki magam -, hogy a plázákban rejlő kevés lehetőséget ki kellene használni abból a szempontból, hogy ott kéne megszólítani a fiatalokat. Magyarul, nekem az az elképzelésem, hogy oda kellene esetleg ilyen irodákat telepíteni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egy rövid reagálásra, Vágó Gábor!

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Nem szeretnék vitatkozni ezekről a pontokról, ezekkel a pontokkal konkrétan egyetértek, de azért a plázában megszólítani a fiatalokat, erre már van példa, Kecskeméten például működik. Szerintem ez nem jó, de van rá példa. Nem jó, ha a fiatalokat odatesszük, inkább ki kellene őket hozni onnan, minthogy ott tartani, de ez egy másik gond. De most ne ezt beszéljük meg, van még időnk négy évig ebben az albizottságban beszélni erről.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Két téma volt itt, nem is biztos, hogy Judit tud erre választ adni. A roma ifjúsági programok - a másikat, azt én írtam fel.

Azt javasolnám ezzel kapcsolatosan, hogy van államtitkárunk a roma ügyekért, ha elfogadható lenne, akkor egy következő bizottsági ülésre meghívnánk őt, ahol mi előadhatnánk ezzel kapcsolatosan akár a gondolatainkat, akár ő elmondhatná - már innentől ezt a kérdést elkezdjük feszegetni, azt gondolom. Ha ez így elfogadható lenne.

A másikat meg én írtam még fel az extrém sportpálya ügyében. Lehet, hogy a sportért felelős államtitkár urat is meghívhatnánk, sőt majd üzengetünk a szakbizottságnak, merthogy van sportbizottság is, de majd felvértézzük az albizottságunk kardjaival és vértjeivel ebben az ügyben, ha ez elfogadható, akkor szerintem így most külön ne menjünk bele, mert nem hiszem, hogy erre van már külön program.

VERES JUDIT INEZ (Mobilitás Országos Ifjúsági Szolgálat): Köszönöm a szót. A roma fiatalok integrációját a tekintetben közelíti a nemzeti ifjúsági stratégia, hogy önmagában nagyon fontosnak tekinti és alapértéknek tekinti az esélyegyenlőség megteremtését.

Azt gondolom, hogy valamennyi integrációs folyamatnak az az alapja, hogy minden fiatal számára egyenlő esélyt kell biztosítanunk akár a tanuláshoz, akár a munkába álláshoz majdan, akár az információ megszerzéséhez, akár a közösségi életben való részvételhez. Ez a megközelítési mód természetesen általában jelenti azt, hogy a roma fiatalok integrációjáról is gondoskodni kell, de természetesen pontosan azért, mert egy nagyon speciális élethelyzetben élő és nagyon speciális környezetben cseperedő fiatalokról van szó, mások - a hagyományoktól kezdve, nem szeretnék belemenni, hiszen az idő már nagyon véges - fontos, hogy speciális jellegű tevékenységek is legyenek. Vannak erre gyakorlati példák. Az Európai Bizottságnak is vannak kifejezetten olyan programjai, projektjei, amelyek képzőket és akár roma szervezeteket is felkészítenek arra, hogy hogyan és miként tudnak még

több fiatal bevonni és hasznos szabadidő eltöltésben részesíteni, hogy ilyen nagyon magyartalanul fogalmazzak.

A Mobilitás is igyekszik e tekintetben élenjárni, amikor csak módja és lehetősége nyílik rá. Nyilván ez az ügy rajtunk túlmutat, ez egy sokkal nagyobb társadalmi - nem mondom feltétlenül, hogy probléma - jelenség, amivel foglalkozni kell mindenképpen, de én azt látom, hogy benne van a lehetőség, és a nemzeti ifjúsági stratégiához kapcsolódó kétéves cselekvési tervek egészen konkrét intézkedéseket tudnak e tekintetben előírni, amit bízom benne, hogy meg is fogunk tudni valósítani.

A plázák tekintetében pedig valóban vannak Budapesten is, a Csepel plázában, nem tudom, hogy annak van-e valami hivatalos neve, ott is van közösségi tér a fiatalok számára, elég sok helyen most már egyre több, Pécsen is van, tehát azért most már egyre nagyobb a gyakorlat. Azt nem tudom, hogy valaki méri-e, hogy mennyire hatékonyak, illetve hogy milyen eredményeket érnek el. Akikkel én találkoztam és volt is szerencsém látogatást tenni egy ilyen helyen, azt látom, hogy azok a fiatalok, akik mindenképpen ott töltenék a szabadidejüket, azért egy minőségibb időeltöltésben részesülnek azáltal, hogy van egy olyan tér, ahol őket befogadják, és ahol szakemberek foglalkoznak velük - ha nem is a legtökéletesebb megoldás, de mégis azoknak a fiataloknak lehet, hogy egy valós alternatíva. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor így az idő végeztével, utolsó zárszókra lehetne még lehetőség. *(Nincs jelzés.)* Ha nincs, akkor zárszavak következnek.

Tisztelettel köszönöm igazgató asszonynak is, hogy eljött és eljöttetek a messzeségből. Azt gondolom, hogy nagyon fontos számomra az, hogy ez az alakuló ülés, az első ülés egyfajta baráti kéznyújtás a szakmát éppen végzők és a szakmapolitikát folytatók ügyében, azt hiszem, hogy együtt fontos, hogy csináljuk ezt a dolgot, hiszen egyik sincs meg a másik nélkül. Ha nincs a szakmai munka mögött a támogatás, akkor azért nem halad, ha csak szakmapolitika van és nincs, aki a gyakorlatban a tevékenységet elvégezze, akkor sem haladunk előre, úgyhogy azt hiszem a legfontosabb természetesen, nem felejtjük el, az ifjúság, amire mi azt hiszem, hogy hivatásként is lassan esküt tettünk, az életünket is rátettük erre a feladatra.

Határozathozatal

Úgyhogy köszönöm, hogy itt voltatok, és az albizottság ajánlást tesz az ügyben, hogy a regionális ifjúsági és szolgáltató irodák munkájának beszámolóját elfogadja. Aki ezzel egyetért, kérem, jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm, ez egyhangú és kívánok netek további jó munkát, jó nyarat. Ez a fiatalok részére az ifjúsági munkában egy komoly időszak és azt gondolom, hogy komoly tortázást is kívánok nektek az ősz folyamán, azért 10 esztendő meg kell ünnepelni egy ifjúsági munkában. Tudjuk, az, hogy egy ifjúsági szervezet 10 éve együtt van, az bizony komoly tevékenység, még ha az akár központi intézményrendszerként is működik. Köszönöm szépen.

Az egyes napirendi pontot lezártam.

Egyebek

Kérdezem, hogy az egyebek napirendi pontban van-e kérdés, észrevétel, javaslat, ajánlás magunknak vagy határozat magunk felé.

Baráth Zsolt, parancsolj!

BARÁTH ZSOLT (Jobbik): Csak annyit szeretnék mondani, hogy a későbbiekben mindenképpen fordítson már ez az úgynevezett Ifjúsági albizottság a gyermekvédelemben lévő 18 év alatti kiskorú állami gondozott gyerekekre figyelmet. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Alapvetően azt gondolom, hogy maga az ifjúsági munka nem feltétlen a gyermekvédelemmel kötődik össze, nem azt mondom, hogy ne foglalkozunk vele, de az inkább a szociális bizottsági rész, de természetesen ez a kettő itt összeér, mint akár a roma ifjúsági program is, vagy akár a sport és az ifjúság kategóriája is. Köszönöm szépen.

Vágó Gábor!

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Én csak kérni szeretném az elnök urat, hogy ha majd visszajöttünk a nyári szünetről, akkor legalább egy fél éves, de jó volna, ha a négyéves munkát pontokban, hogy hova szeretnénk eljutni a végére, ha illet látnánk az albizottságban, akkor jobban tudnánk strukturálni a munkánkat.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Javaslom a kisebb időszakokat, mert a négy év az hosszú, de mondjuk egy etapot nyugodtan és erre nagy szeretettel felkérem Vágó Gábort, hogy készítsen elő egy tervezetet az albizottság számára, melyet utána szétcincálva elfogadhatunk. Nagyon lelkesen tudom, aki munkára hív bennünket, azokat meghívjuk erre a munkára, úgyhogy Gábort megkérjük, hogy akár a következő bizottsági ülésre készítse el – nem tudom, hogy tudunk-e még ülni ebben a ciklusban, hiszen már a rendkívüli ülésszakban van a parlament, és amint kiderült a Hárszabály értelmében, ha nincs ülésszak, akkor az albizottságok sem ülésezhetnek. Tehát valószínűleg szeptember elseje után tudunk majd újra ülésezni, de azt gondolom, hogy állja a helyét ez a felvetés, úgyhogy mindenféleképpen dolgozunk rajta. Köszönöm szépen.

Van-e más kérdés, észrevétel. *(Nincs jelzés.)* Ha nincs, akkor még egyszer köszönöm mindenkinek a korai időpontban, a hűvösben, a 28 fokos hűvösben érkezést és kívánok mindenkinek szép nyarat, a bizottság tagjaival pedig 10 órakor a bizottsági ülésen folytatjuk. Köszönöm szépen.

(Az ülés befejezésének időpontja: 9 óra 57 perc)

Kapus Krisztián
az albizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Turkovics Istvánné